

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawy – Prawo zamówień publicznych

Art. 1. W ustawie z dnia 25 maja 2001 r. o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2015 r. poz. 1716 oraz z 2016 r. poz. 2260) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 uchyla się pkt 10;

2) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. 1. Liczebność Sił Zbrojnych wynosi nie więcej niż dwieście tysięcy stanowisk etatowych żołnierzy.

2. W ramach liczby stanowisk, o których mowa w ust. 1, nie więcej niż sto trzydzieści tysięcy przeznaczają się dla żołnierzy zawodowych.”;

3) w art. 7:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na finansowanie potrzeb obronnych Rzeczypospolitej Polskiej przeznaczają się corocznie wydatki z budżetu państwa w wysokości nie niższej niż:

1) 2,0% Produktu Krajowego Brutto – w latach 2018 i 2019;

2) 2,1% Produktu Krajowego Brutto – w roku 2020;

3) 2,2% Produktu Krajowego Brutto – w latach 2021–2023;

4) 2,3% Produktu Krajowego Brutto – w latach 2024 i 2025;

5) 2,4% Produktu Krajowego Brutto – w latach 2026–2029;

6) 2,5% Produktu Krajowego Brutto – w roku 2030 i latach kolejnych.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wartość Produktu Krajowego Brutto, o którym mowa w ust. 1, ustala się w oparciu o wartość określoną w założeniach projektu budżetu państwa na dany rok i dotyczy tego samego roku, na który są planowane wydatki, o których mowa w ust. 1.”;

4) w art. 11 w ust. 3:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) przychody, o których mowa w art. 61 ust. 2 ustawy wymienionej w pkt 2;”;

- b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:
 - „7) odszkodowania lub kary umowne otrzymane w toku realizacji umów, dla których źródłem finansowania są wydatki budżetowe w części budżetu państwa „obrona narodowa”, dotyczących:
 - a) zakupu uzbrojenia i sprzętu wojskowego,
 - b) usług związanych z modernizacją, modyfikacją, naprawą lub remontem uzbrojenia i sprzętu wojskowego,
 - c) badań naukowych i prac rozwojowych w zakresie uzbrojenia i sprzętu wojskowego;”
 - c) w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:
 - „9) środki wnoszone przez inne państwa NATO w ramach refundacji wydatków poniesionych przez stronę polską na zadania realizowane w ramach Programu Inwestycji Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego w Dziedzinie Bezpieczeństwa (NSIP).”;
- 5) w art. 12b:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2. Wysokość jednorazowej zaliczki nie może przekraczać 33% wartości wynagrodzenia wykonawcy za dane zamówienie.”
 - b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
 - „6. Zamawiający może udzielić kolejnych zaliczek, pod warunkiem że wykonawca, w ramach realizacji zamówienia:
 - 1) rozliczy środki w zakresie wartości poprzednio udzielanych zaliczek lub
 - 2) wykaże, że zaangażował całość środków w zakresie wartości poprzednio udzielanych zaliczek.”

Art. 2. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2164, z późn. zm.¹⁾) w art. 131w:

- 1) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) wysokość jednorazowej zaliczki nie przekracza 33% wartości wynagrodzenia wykonawcy;”;

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 831, 996, 1020, 1250, 1265, 1579, 1920 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 933.

2) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Zamawiający może udzielić kolejnych zaliczek, pod warunkiem że wykonawca, w ramach realizacji zamówienia:

- 1) rozliczy środki w zakresie wartości poprzednio udzielanych zaliczek lub
- 2) wykaże, że zaangażował całość środków w zakresie wartości poprzednio udzielanych zaliczek.”;

3) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy art. 151a ust. 5–7 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 3. 1. Do umów w sprawach zamówień publicznych zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do umów w sprawach zamówień publicznych zawartych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy w następstwie postępowań o udzielenie zamówień publicznych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy wprowadza zmiany do ustawy z dnia 25 maja 2001 r. o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U z 2015 r. poz. 1716 oraz z 2016 r. poz. 2260) zwanej dalej „ustawą”. Jednym z głównych celów nowelizacji ustawy jest uwzględnienie na gruncie przepisów ustawowych ustaleń państw członkowskich NATO podjętych na szczycie w 2014 r. w Newport, potwierdzonych na kolejnym szczycie w roku 2016 w Warszawie oraz deklaracji Prezydenta RP i Rządu RP w zakresie zwiększenia poziomu finansowania wydatków obronnych do wysokości 2% PKB – według metodologii NATO. Ponadto projekt ustawy realizuje postanowienia „Strategii na rzecz odpowiedzialnego rozwoju” w zakresie wzrostu wydatków obronnych do 2,5% PKB w 2030 r., przewidując stopniowe dochodzenie do wartości 2,5% PKB przeznaczanych na finansowanie potrzeb obronnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Zgodnie z obowiązującym art. 7 ust. 1 ustawy, na finansowanie potrzeb obronnych Rzeczypospolitej Polskiej przeznaczają się corocznie wydatki z budżetu państwa w wysokości nie niższej niż 2% Produktu Krajowego Brutto z roku poprzedniego. Takie brzmienie przedmiotowego przepisu nie pozwala na wypełnienie ustaleń państw członkowskich NATO podjętych na szczycie w Newport, zakładających przeznaczanie minimum 2% PKB na obronność, ponieważ według metodologii NATO przeliczenia udziału wydatków obronnych dokonuje się do PKB tego samego roku, w którym są ponoszone te wydatki, a nie roku poprzedniego. Przyjęcie w dotychczasowej regulacji ustawowej innego sposobu wyznaczania wydatków obronnych niż według metodologii NATO powoduje niedoszacowanie tych wydatków i w efekcie prezentowanie wysiłku Polski na rzecz obronności w dokumentach statystycznych NATO poniżej progu 2% PKB. Jest to niezwykle istotne z punktu widzenia bezpieczeństwa obronnego Polski, gdyż to wskaźniki ujęte w dokumentach statystycznych NATO są przekazywane przywódcom państw NATO. Polska natomiast, pomimo wydatkowania znacznych środków na obronność, bez zmiany naliczania wydatków obronnych będzie prezentowana w grupie państw niewypełniających ustaleń zawartych w „Deklaracji szczytu walijskiego” oraz ujętych w „Komunikacie ze szczytu NATO w Warszawie”.

Jednocześnie w związku z sytuacją geopolityczną wokół Polski, są prowadzone w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej działania na rzecz rozbudowy potencjału

obronnego kraju, w tym jest prowadzona modernizacja techniczna Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz zwiększenie stanu osobowego żołnierzy. W związku z powyższym są realizowane inwestycje określone w programie wieloletnim „Priorytetowe Zadania Modernizacji Technicznej Sił Zbrojnych RP w ramach programów operacyjnych”, które zostały ograniczone z powodu osiągnięcia mniejszego poziomu PKB niż wcześniej szacowany przez Ministra Finansów. Równocześnie planuje się zwiększenie stanu etatowego Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej do 200 tys. żołnierzy, w tym nie więcej niż 130 tysięcy stanowisk planuje się przeznaczyć dla żołnierzy zawodowych, m.in. w związku z trwającym procesem formowania Wojsk Obrony Terytorialnej. Powyższe przedsięwzięcia wymagają odpowiedniego finansowania, dlatego jest niezbędne przeznaczanie na obronność co najmniej 2% PKB, liczonego według metodologii NATO już od 2018 r. oraz stopniowe zwiększanie tej wielkości w latach następnych.

Należy również zauważyć, że obecny rok jest rokiem przełomowym ze względu na rozpoczęcie stacjonowania w Polsce sił sojuszniczych. Obecnie trwa proces rozlokowania tych sił, zarówno we wschodniej, jak i zachodniej części kraju, co znacząco zwiększa potencjał obronny, nie tylko Polski, ale też całej tzw. wschodniej flanki NATO. Podkreślenia wymaga, że bez projektowanego zwiększenia wydatków obronnych, które jest również wyraźnie postulowane przez nową administrację amerykańską w stosunku do pozostałych państw NATO, zdecydowanie trudniej będzie oczekiwać dalszego amerykańskiego zaangażowania w proces wzmacniania wschodniej flanki Sojuszu Północnoatlantyckiego.

Zakłada się, że zwiększanie wydatków obronnych docelowo 2,5% PKB w roku 2030 pozwoli m.in. na:

- 1) zapewnienie zdolności państwa do obrony oraz przeciwstawienia się agresji, w tym zdolności odstraszenia, również przeciw zagrożeniom hybrydowym i w cyberprzestrzeni;
- 2) reorganizację struktur organizacyjnych i dowodzenia SZ RP oraz doskonalenie narodowego planowania obronnego na szczeblu strategicznym, w tym planowania i programowania rozwoju SZ RP;
- 3) modernizację techniczną SZ RP poprzez zwiększanie nasycenia nowoczesnym sprzętem wojskowym, z aktywnym zaangażowaniem i wykorzystaniem polskiego potencjału przemysłu obronnego;

- 4) stworzenie wydolnego systemu ochrony powietrznej, w tym przeciwrakietowej;
- 5) zintegrowanie Wojsk Obrony Terytorialnej z pozostałymi rodzajami Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Wprowadzenie projektowanej regulacji umożliwi także szybszą generacyjną wymianę posowieckiego sprzętu wojskowego w satysfakcjonującym horyzoncie czasowym oraz pozwoli na istotne zwiększenie potencjału wojsk operacyjnych, tak pod względem jakościowym, jak i ilościowym.

Kolejną istotną zmianą, jaką przewiduje projekt, jest nowelizacja art. 3 ustawy przez zwiększenie limitu stanowisk etatowych żołnierzy do wysokości 200 tys. Aktualnie obowiązujący w tej ustawie limit 150 tys. stanowisk etatowych żołnierzy jest niewystarczający, biorąc pod uwagę zmiany dotyczące w szczególności kontynuacji formowania pododdziałów Wojsk Obrony Terytorialnej, zakładany wzrost liczby stanowisk przeznaczonych dla żołnierzy zawodowych i kandydatów na żołnierzy zawodowych oraz wzmacnianie jednostek wojskowych dyslokowanych we wschodniej i północno-wschodniej części kraju. Przedmiotowe przedsięwzięcie będzie wymagało tworzenia struktur organizacyjnych, w których będą występowały stanowiska przeznaczone dla wszystkich korpusów kadry, w tym oficerów. W związku z powyższym nastąpi wzrost liczby stanowisk przeznaczonych dla oficerów. Proponuje się również, aby w ramach proponowanego limitu stanowisk etatowych żołnierzy, nie więcej niż sto trzydzieści tysięcy przeznaczono dla żołnierzy zawodowych. System finansowania uposażeń żołnierzy zawodowych jest bowiem odmienny od zasad utrzymania pozostałych żołnierzy (służba przygotowawcza, kandydaci na żołnierzy zawodowych, żołnierze NSR, żołnierze ochotnicy OT). Uposażenia żołnierzy zawodowych podlegają limitowaniu przez resort finansów na etapie tworzenia projektu budżetu. Uposażenia pozostałych żołnierzy są natomiast finansowane w ramach wydatków bieżących związanych z utrzymaniem jednostek wojskowych i nie podlegają tak restrykcyjnemu limitowaniu. Mając na uwadze możliwość jak najbardziej elastycznego kształtowania funduszu uposażeń żołnierzy, jest zasadne określenie na poziomie ustawy docelowej liczebności żołnierzy zawodowych.

Uchylenie art. 2. ust 1 pkt 10 ustawy jest konsekwencją propozycji zwiększenia ogólnej liczebności etatowej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, w ramach której będzie kontynuowana budowa Wojsk Obrony Terytorialnej. Przedmiotowe

przedsięwzięcie będzie wymagało tworzenia struktur organizacyjnych, w których będą występowały stanowiska przeznaczone dla wszystkich korpusów kadry, w tym oficerów. W związku z powyższym wzrost liczby stanowisk przeznaczonych dla żołnierzy, w tym dla oficerów, pozostawałby w sprzeczności z wyżej wymienionym przepisem. Projektowane zmiany wpisują się w postanowienia zawarte w znowelizowanych „Głównych kierunkach rozwoju Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz ich przygotowań do obrony państwa na lata 2017–2026” w zakresie rozwoju organizacyjnego Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

W zakresie art. 11 ust. 3 pkt 7 ustawy proponuje się uwzględnienie w katalogu zamieszczonym w nowelizowanym przepisie umów dotyczących usług związanych z modernizacją, modyfikacją, naprawą lub remontem uzbrojenia i sprzętu wojskowego. Uwzględnienie tej kategorii umów umożliwi uzyskiwanie, jako przychodów Funduszu Modernizacji Sił Zbrojnych, także przychodów z tytułu odszkodowań lub kar umownych otrzymanych w toku realizacji takich umów w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania zamówień dotyczących usług na potrzeby obronności państwa.

Ponadto, dodanie w art. 11 ust. 3 ustawy nowego pkt 9 pozwoli na zagospodarowanie środków gromadzonych przez Zakład Inwestycji Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego (ZIOTP) w następstwie zwrotów dokonywanych przez inne państwa NATO za realizację zadań uprzednio sfinansowanych przez stronę polską. Według stanu na dzień dzisiejszy kwota, jaką można byłoby przeznaczyć na dodatkowe zadania rzeczowe wynosi ok. 90 mln zł.

Kolejnym celem projektowanej ustawy jest podwyższenie z 25% do 33% ustanowionego obecnie progu procentowego w zakresie wysokości możliwych do udzielenia zaliczek na poczet wykonania zamówień, których przedmiotem jest sprzęt wojskowy. Obecnie w stosunku do zamówień wyłączonych ze stosowania ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2164, z późn zm.), zwanej dalej „Pzp”, w tym ze względu na występowanie podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa (art. 4 pkt 5b Pzp), obowiązuje wynikający z art. 12b ust. 2 ustawy 25% limit w zakresie możliwych do udzielenia zaliczek. Projekt przedmiotowej ustawy przewiduje podwyższenie z 25% do 33% ustanowionego obecnie progu procentowego. Zwiększenie progu może pozytywnie wpłynąć na tempo

osiągania zakładanych zdolności operacyjnych przez Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej, przez możliwość zaangażowania przez przedsiębiorców sektora zbrojeniowego większej ilości środków finansowych, ze zdecydowanie mniejszym ryzykiem utraty płynności w trakcie realizacji projektów realizowanych na rzecz resortu obrony narodowej oraz może pozwolić na jednoczesne zaangażowanie się podmiotów sektora zbrojeniowego w większą liczbę projektów realizowanych na rzecz resortu obrony narodowej. Finalnie, wprowadzenie przedmiotowej zmiany może mieć znaczenie dla przyspieszenia procesu modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, utrzymania, bądź szybszego ustanawiania potencjału niezbędnego do wykonania zamówień, ale również dla utrzymania płynności finansowej podmiotów realizujących zamówienia, w tym w szczególności tych o szczególnym znaczeniu dla obronności i bezpieczeństwa państwa.

Należy zauważyć, że obecnie zamówienia wyłączone ze względu na występowanie podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa w głównej mierze są kierowane do podmiotów krajowych (w tym spółek Skarbu Państwa). Obecnie na ok. 376 umów na dostawę sprzętu wojskowego lub usług związanych ze sprzętem realizowanych przez Inspektorat Uzbrojenia 58 umów jest realizowanych na podstawie wyłączenia spod stosowania ustawy – Prawo zamówień publicznych ze względu na występowanie podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa. Z powyższych 58 umów 56 zamówień zostało udzielonych podmiotom krajowym, a tylko 2 zamówienia podmiotom zagranicznym. W związku z tym zasadnicza część zaliczek trafia, bądź może trafiać w ramach zamówień udzielanych na podstawie wyłączenia do podmiotów krajowych, w tym tych o kluczowym znaczeniu dla obronności i bezpieczeństwa państwa.

Dla porównania należy wskazać, że obecnie w Pzp – w rozdziale dotyczącym zamówień w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa – dla trybów: przetargu ograniczonego, negocjacji z ogłoszeniem nie ustanowiono żadnych limitów w zakresie wysokości udzielanych zaliczek. Limity ustanowiono jedynie dla trybów z wolnej ręki i negocjacji bez ogłoszenia (25%). Projekt ustawy przewiduje również podwyższenie i w tym zakresie z 25% do 33% ustanowionego obecnie progu procentowego w zakresie wysokości możliwych do udzielenia zaliczek.

W ocenie projektodawcy udzielanie zaliczek zabezpieczonych jedynie gwarancjami jest korzystniejsze finansowo niż konieczność samodzielnego zapewnienia przez

wykonawców kredytowania projektów, co ma istotny wpływ na finalny koszt projektu. Koszty ewentualnych zobowiązań kredytowych są wliczane bowiem do oferty przedstawianej zamawiającemu. W związku z tym zwiększenie możliwości udzielania zaliczek może mieć wpływ na obniżenie wartości ofert oraz może być istotnym narzędziem negocjacyjnym zwłaszcza w przypadku zamówień udzielanych w trybie zamówień z jednym wykonawcą, gdzie zasadniczo są badane koszty związane z kontraktem. Jednocześnie w kontekście ryzyk należy zwrócić uwagę, że zarówno obecny, jak i projektowany stan prawny daje jedynie możliwość udzielenia zaliczek, w tym określania ich konkretnej wysokości.

W związku z tym to zamawiający, biorąc pod uwagę ryzyka związane z projektem (prace badawcze, rozwojowe, dostawy standardowe/niestandardowe), jak również realne zaangażowanie środków w danym roku budżetowym, ma możliwość decydowania o wysokości udzielanych zaliczek. Ustawodawca nie obliguje zamawiającego do każdorazowego udzielania zaliczek w pełnym wymiarze procentowym, w związku z tym ewentualna ich wysokość każdorazowo zależy od zamawiającego. W związku z tym wysokość 33% z jednej strony określa maksymalną wysokość, z drugiej daje zwiększone możliwości negocjacyjne zamawiającemu i możliwość obniżenia wartości kosztów obsługi zamówienia. Jednocześnie ustanowiony próg nie daje możliwości pełnego zaliczkowania, wymagając zasadniczo rozliczenia w trakcie realizacji zamówienia, a nie w fazie końcowej projektu, chyba że wykonawca rozliczy poprzednio udzieloną zaliczkę i zwróci się o kolejną, z jednoczesnym obowiązkiem zabezpieczenia.

Jednocześnie zakładany środek w postaci zwiększenia ustanowionego obecnie progu procentowego w zakresie wysokości możliwych do udzielenia zaliczek na poczet wykonania zamówień jest zgodny z regulacjami Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej, gdyż dotyczy w szczególności zamówień o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa obronności państwa (wyłączenie na podstawie art. 346 TFUE) oraz jest ściśle związany z realizacją zamówienia, nie stanowiąc przy tym nieuprawnionej pomocy państwa.

Kolejna z proponowanych zmian ma na celu doprecyzowanie i wyeliminowanie konieczności dokonywania interpretacji normy wynikającej z przepisu art. 12b ust. 6 ustawy. Proponuje się, aby udzielenie kolejnych zaliczek przez zamawiającego możliwe

było pod warunkiem rozliczenia przez wykonawcę, w ramach realizowanego zamówienia, środków w zakresie wartości poprzednio udzielanych zaliczek lub wykazania przez niego, że w ramach realizowanego zamówienia, zaangażował on całość środków w zakresie wartości poprzednio udzielanych zaliczek.

Jednym z zasadniczych przedsięwzięć w zakresie realizacji dostaw sprzętu i uzbrojenia wojskowego po stronie wykonawcy jest sprawne funkcjonowanie łańcucha dostaw (podwykonawcy i poddostawcy komponentów). W celu wykonania świadczenia mającego walor podzielny, czy też niepodzielny zasadniczo jest konieczne korzystanie z kooperacji z innymi podmiotami. W tym też celu mogą być udzielane środki finansowe w postaci zaliczek wykonawcy, który następnie może udzielać ich dalej podwykonawcom i poddostawcom. Warto jednak wskazać, że nie zawsze zapewnienie sobie przyszłych dostaw/usług podwykonawców i poddostawców skutkuje możliwością stwierdzenia, że wykonawca „wykonał zamówienie w zakresie wartości poprzednio udzielonych zaliczek”, gdyż niektóre przedmioty mogą być nabywane i wkomponowywane na finalnym etapie montażu, czy produkcji. Jednocześnie w przypadku dostaw harmonogram zasadniczo wskazuje na dostawy kompletnego sprzętu, a nie ich komponentów, wynikających z umów wykonawcy z poddostawcami i podwykonawcami. W związku z tym, wydaje się, że obecne brzmienie obliguje jednak do wykazania wykonania zamówienia, co nie daje możliwości rozliczania np.: umów z kooperantami. W związku z tym w ocenie projektodawcy obecne brzmienie art. 12b ust. 6 wskazuje na konieczność wykazania wykonania zamówienia, a nie na przykład zakontraktowania materiałów na poczet wykonania zamówienia (cel udzielenia zaliczki). W związku z tym można wywnioskować, że cel udzielenia zaliczki jest szerszy niż możliwość jej stopniowego rozliczania.

Projekt ustawy w art. 2, jak już wspomniano wyżej, w celu ujednoczenia ze zmianami proponowanymi w ustawie, wprowadza także stosowną nowelizację Pzp. Przedmiotowa zmiana w ocenie projektodawców wpłynie pozytywnie na jednolitość systemu prawnego, w tym stosowania przepisów prawa w zakresie zamówień dotyczących obronności i bezpieczeństwa.

Projekt ustawy w art. 3 zawiera przepisy przejściowe, zgodnie z którymi do umów w sprawach zamówień publicznych zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, jak też do umów w sprawach zamówień publicznych zawartych po dniu wejścia

w życie niniejszej ustawy w następstwie postępowań o udzielenie zamówień publicznych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy będzie się stosować przepisy dotychczasowe.

Projekt nie wpływa na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Przedmiot projektowanego aktu prawnego nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach internetowych Rządowego Centrum Legislacji i żaden podmiot nie zgłosił uwag w tym trybie.

Projekt nie podlega notyfikacji zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt aktu normatywnego nie wymaga zaopiniowania, dokonania konsultacji albo uzgodnienia z właściwymi instytucjami i organami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym. Projektowana regulacja nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej.

Projekt został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

<p>Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawy – Prawo zamówień publicznych.</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Obrony Narodowej.</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Antoni Macierewicz – Minister Obrony Narodowej.</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pan Piotr Myć – Radca Generalny 261-846-762.</p>	<p>Data sporządzenia 28.06.2017 r.</p> <p>Źródło: Inicjatywa MON – wnioski i doświadczenia z dotychczasowej działalności</p> <p>Nr w wykazie prac:</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Celem nowelizacji jest:

- uwzględnienie na gruncie przepisów ustawowych ustaleń państw członkowskich NATO podjętych na szczycie w Newport w 2014 r., potwierdzonych na kolejnym szczycie w Warszawie w 2016 r. oraz deklaracji Prezydenta RP i Rządu RP w zakresie zwiększenia poziomu finansowania wydatków obronnych do wysokości 2% PKB – według metodologii NATO oraz zwiększenie wydatków obronnych do 2,5% PKB w 2030 r.,
- zwiększenie stanu etatowego Sił Zbrojnych do 200 tys. żołnierzy, z tym że nie więcej niż 130 tysięcy stanowisk planuje się przeznaczyć dla żołnierzy zawodowych, m.in. w związku z trwającym procesem formowania Wojsk Obrony Terytorialnej,
- podwyższenie z 25% do 33% ustanowionego obecnie progu procentowego w zakresie wysokości możliwych do udzielenia zaliczek na poczet wykonania zamówień, których przedmiotem jest sprzęt wojskowy,
- w zakresie art. 11 ust. 3 pkt 7 ustawy uwzględnienie w katalogu zamieszczonym w nowelizowanym przepisie umów dotyczących usług związanych z modernizacją, modyfikacją, naprawą lub remontem uzbrojenia i sprzętu wojskowego. Uwzględnienie tej kategorii umów umożliwi uzyskiwanie, jako przychodów Funduszu Modernizacji Sił Zbrojnych, także przychodów z tytułu odszkodowań lub kar umownych otrzymanych w toku realizacji takich umów w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania zamówień dotyczących usług na potrzeby obronności państwa,
- doprecyzowanie i wyeliminowanie konieczności dokonywania interpretacji normy wynikającej z przepisu art. 12b ust. 6 nowelizowanej ustawy.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

1. Proponuje się zwiększenie limitu wydatków obronnych z budżetu państwa przez zmianę sposobu liczenia, tj. od PKB tego samego roku, którego dotyczą wydatki obronne (zamiast roku poprzedniego).
2. Projektowana ustawa będzie miała zastosowanie do obliczenia wydatków obronnych po raz pierwszy w roku 2018.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Poziom i mechanizmy finansowania sił zbrojnych jest zróżnicowany w poszczególnych państwach. Od zakończenia Zimnej Wojny większość państw NATO zmniejszała nakłady na obronność co w znaczący sposób przełożyło się na ich potencjał i zdolności obronne. Dlatego, aby powstrzymać niekorzystny trend zmniejszania wydatków obronnych państwa członkowskie NATO na szczycie w Newport 2014 r. zobowiązały się do przeznaczania minimum 2% PKB na obronność oraz co najmniej 20% limitu wydatków obronnych na zakup oraz badania i rozwój sprzętu wojskowego. Podczas szczytu NATO w Warszawie w 2016 r. potwierdzono ten kierunek działania, wskazując, że zbiorowe wydatki państw członkowskich na obronę wzrosły w 2016 r. po raz pierwszy od roku 2009.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Obywatele Rzeczypospolitej Polskiej	ok. 38 500 tys.	GUS – stan na dzień 31 grudnia 2012 r.	Poziom bezpieczeństwa obywateli Rzeczypospolitej Polskiej.
Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej	ok. 100 tys.	MON	Zwiększenie możliwości przeciwdziałania zagrożeniom.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Z uwagi na zakres regulacji projekt nie został poddany konsultacjom publicznym.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych												
(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem	2.378	2.564	5.136	7.793	8.218	8.628	11.975	12.600	16.548	17.414	18.302	111.557
budżet państwa	2.378	2.564	5.136	7.793	8.218	8.628	11.975	12.600	16.548	17.414	18.302	111.557
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem	2.378	2.564	5.136	7.793	8.218	8.628	11.975	12.600	16.548	17.414	18.302	111.557
budżet państwa	2.378	2.564	5.136	7.793	8.218	8.628	11.975	12.600	16.548	17.414	18.302	111.557
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania	Budżet Państwa											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Skutki finansowe wejścia w życie ustawy obliczone zostały na podstawie: <ol style="list-style-type: none"> „Wytycznych dotyczących stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw” – Aktualizacja maj 2017 r. (w oparciu o szacunki PKB zgodnie z systemem rachunków narodowych ESA2010), Przyjęta do wyliczeń wartość PKB wyrażona jest w cenach bieżących, Po stronie szacunku wydatków budżetu państwa wyliczone skutki wynikają ze zmiany zastosowania wskaźnika PKB do naliczania wydatków obronnych, Przy naliczaniu wydatków obronnych przyjęto następujące wskaźniki PKB roku planistycznego: w latach 2018–2019 r. – 2,00%, w roku 2020 – 2,10%, latach 2021–2023 – 2,20%, w latach 2024–2025 – 2,30%, w latach 2026–2028 – 2,40%, Skutki liczone są od planowanego wejścia w życie nowej regulacji, tj. od 2018 r. jako roku 0. 											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu	
☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz:	
9. Wpływ na rynek pracy	
Brak.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ inne: Bezpieczeństwo	☐ demografia ☐ mienie państwowe
	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wprowadzenie regulacji zwiększy poziom bezpieczeństwa w Rzeczypospolitej Polskiej.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Wraz z wejściem aktu w życie. Projektowane rozwiązanie w zakresie wzmocnienia finansowania Sił Zbrojnych RP będzie miało zastosowanie po raz pierwszy do ustawy budżetowej na rok 2018.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Nie dotyczy.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	

Warszawa, 30 czerwca 2017 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.1016.2017 / 5/msz

dot.: RM-10-78-17 z 29.06.2017 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawy – Prawo zamówień publicznych, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. władz. Spraw Zagranicznych

SEKRETARZ STANU

Konrad Szymański

Do wiadomości:

Pan Antoni Macierewicz
Minister Obrony Narodowej

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Departament Rady Ministrów

wplynęło 30-06-2017